

ונראה עתה את סדר הכוונה הלכה למעשה בסידור הק':

כוונת השימות הק' כלך סעפה יאעוצה:

אח"כ יכוין בג' שמות אלו והס כלך סעפה יאעוצה

והס יולאים מ- יהוה אהיה מנצפך באופן זה:

יהוה, וא' לאהיה, ולפ"ך דמנצפך מפורשים הס, ושני ההין דאהיה מתחלפין בצ' עינין (דשמות סעפה יאעוצה) בצאותיות אחעה, והי' דאהיה צבף שלאחריה צא"ב, (הייט שאות כ' באה אחרי אות י', וע"כ י' דאהיה מתחלף עם כ' דשם כלך), והמ' בלמד שלפניה, (הייט שלפני אות מ' הוא אות ל', וע"כ אות מ' דמנצפך מתחלפת עם ל' דשם כלך), והנון צסמך שלאחריה בצאותיות א"צ (היינו שאחרי אות נ' באה אות ס' וע"כ אות נ' דמנצפך מתחלפת עם ס' דשם סעפה):

כוונת פק"ח עיניך:

כתב בסידור הק' למרן אחר כוונת ג' שמות אלו, כוונה נוספת השייכת להם וזלה"ק:

עוד יכוין בג' שמות אלו כלך סעפה שמס' מנצפך עם ה' אותיותיו, ושם יאעוצה עם ששה אותיותיו, והס בגי' מ"ה וקמ"ג שהוא גי' פק"ח, ויכוין להאיר בהס צקס"א שהוא מס' עיניך, וכוונה זו מועיל אל האדם מאוד.

והנה סדר כוונה זו מקורו בשער רוה"ק (דף ז' ע"ב) שם כתב וזלה"ק:

אמר חיים הכותב, שמעתי ממורי ז"ל שראוי אל האדם שיכוין בקומו אחר חצות לילה צפסוק פקס עיניך וראה שוממותיו, (דניאל ט') ולכוין כך צמחשצמו, כי פק"ח בגי' שם הוי"ה מ"ה דאלפ"ן, ושם אהיה דאלפ"ן, והוא בגי' קמ"ג, ושניהם הס בגי' פק"ח, ותאיר בהס מן שם אהיה דיודי"ן שהוא בגי' כמנין עיניך ע"ה והוא קס"א, והוא מועיל מאד אל האדם:

ופירש רבינו הדע"ה שם, אשר סדר כוונה זו ענינו לרמוז על תיקון הז"מ הרמוזים בשם קמ"ג, הנעשה ע"י שם מ"ה החדש היוצא כנודע מהמצח דא"ק, ותשלום י"ס דב"ן היוצא מהעינים דא"ק רומז לשם קס"א, וע"כ המכוין בכוונה זו יועיל לו לאדם מאוד באשר מרמוז על תיקון המלכים דמיתו וע"כ נתקן האדם גם הוא במאוד. (עיין בביאור הדע"ה דף כ"ד ע"א, ונ"ט ע"ב).

ומרן בסידורו הוסיף בכוונה זו גם את ג' שמות הנז' כלך סעפה יאעוצה לכוונם עם כונת פק"ח עיניך באופן כזה, אשר ב' השמות כלך סעפה עולים בגי' מנצפ"ך עם ה' אותיותיו, ושם יאעוצה עם ו' אותיותיו עולה בגי' מ"ה וקמ"ג העולים בגי' פק"ח, ויכוין להאיר בהם משם קס"א העולה בגי' עיניך ע"ה.

והנה הוספה זו הגם שהובאה בסה"ק מקדש מלך בביאורו על הזוה"ק שם, בוודאי גם היא מקורה בדב"ק של הרב בכתבים שאינם בנמצא כיום, והיו תח"י מרן וע"כ סידרם בסידורו, ואמרתי בנפשי לבאר מעט בדרך אפשר כוונה זו וענינה, אשר נודע שכל סדר בירור ותיקון זו"ן הוא ענין בירור ותיקון המלכים כנודע, ועתה אחר חצות הלילה שרמזנו את ענין תיקון לאה בנסירתה וקבלתה מנצפ"ך וחותם הב' מאימא, יבוא אח"כ סדר כניסת המוחין דפנים וזיווגם אשר כל זה הוא ענין בירור ותיקון המלכים דזו"ן כנודע.

ונראה ציור הכוונה בסידור הק':

יחוד זבחי אלקים רוח נשברה:

כתב הרב בשעה"כ דרוש חצות (דף נ"ט ע"א) וזלה"ק:

גם בפסוק לב נשבר ונדכה כו' שצמזמור צבא אליו נתן הנביא וכו' נתן לי מוז"ל יחוד א' גדול שאכוין בו קודם השכינה כנודע אללנו ענין מנהג היחודים האלה מה עניינם בשער רוח"ק ואיני זוכר אלא קלתו ועלה בדעתי להעתיקו פה כי נלע"ד שטוב לכוין בו עתה ג"כ והוא זה:

מלת לב הוא ל"ב אלקים דמעשה צראשית. ר"ת ל"ב נ' שבר ונדכה הם בגי' אלקים, ר"ת אלקים לא תבזה הם ת"ל וה"ס ה' שמות אלקים שהם בגי' ת"ל שמשם נמשכים צחי' תלתלים וקולא דשערי דז"א ויוצאים מן הה"ג שבו שהם ה' שמות אלקים ולכן נרמו ונכתב בפירוש שם אלקים ג"כ בענין זה באומרו אלקים ותמתיקם צס"ת של הפסוק הזה. כיצד שם אלקים פשוט הגרמו צר"ת לב נשבר ונדכה תמתיקהו צס"ת שבהם שהם אותיות צר"ה שהוא גי' אור וה"ס אלף למד אהיה כמבואר אללנו עם הכולל וה' אלקים הרמוזים צר"ת לא תבזה והם ת"ל תמתיקם צס"ת שהם ג' אותיות אלקים לא תבזה והם מאה שהם בגי' מ"ו והם מלוי דהויה דע"ב דיודין העולה גי' מ"ו כנודע.

גם תכוין כי ר"ת של ז"בחי א"להים ר"וח נ"שברה הוא בגימ' רנ"ח וה"ס ג' שמות אלקים שבגרון כמבואר אללנו צסוד ניחר גרוני וזהו זבחי אלקים ותכוין להמתיקם ע"י ס"ת אלו עצמם שהם גי' הויה דמלוי ס"ג והם זבחי אלקים רוח נשברה ימת"ה והם בגי' ס"ג ע"כ.

ונבוא עתה לבאר את סדר היחוד הק' הזה הסובב על פסוק זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה. שסודו וענינו הוא המתקת הדינים שבז"א כפי שמופיע בסידור הק' למרן, ועפ"י הביאור שכתב בסידור האר"י קול יעקב למוהר"י קאפיל זצ"ל, וזה סדרו:

תחילה יכוין בר"ת זבחי אלקים רוח נשברה שהמה עולים בגי' ג' שמות אלקים שבגרון דז"א, שה"ס המוחין דקטנות שבגרון כנודע, ויכוין להמתיקם ע"י אימא שהיא שם ס"ג הרמוז בגי' של הס"ת דתיבות אלו.

ואח"כ יכוין בר"ת ל"ב נשבר ונדכה העולים בגי' אלקים, ויכוין להמתיקו ע"י אל מלא ואהיה ע"ה שבס"ת אלו.

ואח"כ יכוין בר"ת אלקים לא תבזה העולים בגי' ה"פ אלקים בגי' ת"ל שהם התלתלים והשערות שחורות שהם הדינים היוצאים מה"ג דדעת דז"א, ויכוין להמתיקם ע"י מילוי שם ע"ב דאבא שהוא בגי' מ"ו הרמוז בס"ת אלקים לא תבזה.

בימים שאין אומרים בהם תחנון יאמר מזמור בבוא אליו שהוא מזמור נ"א:

ועתה נבוא לדון בדבר אמירת מזמור נ"א בימים שאין בהם תחנון, דמחד אין מקום לאומרו מאחר וענינו הוא ווידוי ובכיה על עוונות האדם, ומאידך לא כתב רבינו בשעה"כ שלא לאומרו בימי שמחה, מה שכן כתב בענין מזמור יענך שלא לאומרו בימי שמחה, ואנחנו לא נדע מה נעשה.

והנה מרן הבן איש חי בספרו (שנה א' פר' וישלח אות י"א) כתב ששאל למוהר"א מני בזה, והשיב לו שהמנהג בבית אל לאומרו אפי' בימים שאין בהם תחנון. ועיינ בכף החיים (סופר, ח"א סימן א' אות כ'), וכן מצינו בסידור האר"י לרבי שבתי שכתב לאומרו גם בימים שאין בהם תחנון ורק ידלג מזמור יענך.

ובסה"ק דעה והשכל (ח"ו סימן א') כתב להוכיח מדב"ק של הרב בשעה"כ לאומרו בכל עת, לטעם היחוד שכתב שם ליחד בפסוק זבחי אלקים רוח נשברה וכו' ולא חילק בין ימים שאין בהם תחנון לימים שיש בהם תחנון, דיש ענין ליחד היחוד הזה דייקא עתה וע"כ לא חשו שיש בו פסוקי עוונות דהוא כקורא בתורה, דהרי הקורא תהילים בש"ק, קורא אותם בלי שום דילוג אפי' שנזכר בהם חטא ועון, ולא נאמר דרך בקשת מחילה ותחנונים.

ורבינו מוהרא"ז מרגליות בספרו קומי רוני (דף ל' ע"ב ול"א ע"א בהגהה א') חשש בזה, וכתב שבימים שאין בהם תחנון לא יאמרנו, והביא מפרע"ח וסידור מהרש"ו שכן כתבו.

אמנם בכל אופן פשט המנהג לאומרו בכל עת שאומרים תיקון לאה, רק שבימים שאין בהם תחנון יזהר לאומרו בלא בכיה ותחנונים מצד מעלת הזמן, ורק יאמרנו מצד המנהג והיחודים שבו כעצת רבינו הדעה והשכל.

יאמר מזמור בבוא אליו והוא מזמור נ"א וענינו:

אח"כ יאמר מזמור נ"א וענינו בקשת מחילה וסליחה על עוונותיו:

כתב הרב בשעה"כ דרוש חצות (דף נ"ח ע"ג) וזלה"ק:

גם צריך שמדע שאחר שכבר גמרת כל המזמורים של הללויה אודה ה' כו', צריך שתזכר בכל לילה על עוונותיך ותבקש מחילה מלפניו ית', ולכן אחר שתאמר מזמור הללויה כו' תאמר מזמור של צבא אליו כו' כולו צבכיה ותחינה ובקשה.

מלמדנו רבינו לבקש ולהתחנן עתה בחרטה ותשובה שלימה ובקשת מחילה על עוונותיו באמירת מזמור נ"א בתהילים, והוא מזמור בבוא אליו נתן הנביא, וצ"ע מדוע דווקא עתה אחר שכבר התוודינו קודם תיקון רחל וצ"ע.

ב' יחודים כתב הרב לכיין במזמור זה והביאם מרן בסידורו:

והנה סידר מרן בסידורו ב' יחודים ממזמור זה, והם על פסוק לב טהור ברא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי, וכן עה"פ זבחי אלקים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלקים לא תבזה. ונראה עתה את מקורם וענינם.

יחוד לב טהור ברא לי אלקים:

כתב הרב בשער היחודים יחוד לב טהור וזלה"ק:

יחוד. לב טהור ברא לי אלקים קס"א קמ"ג קנ"א. לי גי' ד' יודין דע"ב. לי אלהים גי' קכ"ו אדנ"י צריצוע. לי אלהים ורוח גי' הוי"ה צהכאה י"ה פעמים י"ה, ו"ה פעמים ו"ה, ורוח נכון גי' ג"כ הוי"ה צהכאה כנ"ל, חדש גי' י"ב צירופי הוי"ה, בקרבי גי' שד"י.

וביאור היחוד הק' הזה נתבאר בסידור האר"י קול יעקב למוהרי"ק זצוק"ל, שם כתב שענין היחוד הק' הזה הוא המשכת אורות דאו"א למלכות שהלא כל ענין תיקון חצות הוא עליות השכינה.

והמשכת אורות אבא נרמזים בד' יודין דע"ב שבאבא גי' ל"י שבפסוק לב טהור ברא לי, והמשכת אורות דאימא נרמזים בג' שמות קס"א קמ"ג קנ"א שבגי' לב טהור ברא, והמשכתם אל המלכות שהיא ריבוע אדנ"י בגי' לי אלקים. ואח"כ כוונת המשכת הוי"ה בהכאה גי' שמ"ו לעורר עי"כ את הרוח נכון לרצונו ולשמו יתברך, שמו גי' ורוח נכון. חדש גי' י"ב הוי"ו"ת להמשיכם ליסוד שהוא שם שד"י העולה בגי' בקרבי.

וזה תבנית היחוד בסידור הק':

לב טהור ברא

גי' תנ"ה

(שהוא כמנין ג' אהי"ה מלאים)

לי גי' ד' יודין דע"ב

אלף הי יוד הי

אלף הא יוד הא גי' תנ"ה

אלף הה יוד הה

יוד הי ויו הי

א. אד. אדנ. אדנ"י.

לי עם אלהים. גי' ריבוע אדנ"י.